

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καί ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791). Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, Ἰσιδώρας Ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Παναρέτου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα. Ἡ μνήμη αὐτοῦ μεταφέρεται εἰς μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἦτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα: «Ὅτε κατῆλθες» ὀλόκληρον, Καί νῦν: «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρά Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σὸν τό κράτος», καί ψάλλονται τὰ Καθίσματα: «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καί νῦν «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ὠδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα: «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὠδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν

τέλει τῆς Η΄ Ὠδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφω...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολουθῶς ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τὸ τέλος τῆς Α΄ Στάσεως γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μετὰ ἐκφώνησιν: «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα» καὶ εἰς τὸ τῆς β΄ ἐπίσης μικρὰ Συναπτὴ μετὰ ἐκφώνησιν: «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τὸ Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ΄ Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ραίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μετὰ ἐκφώνησιν: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολουθῶς γίνεται καὶ πάλιν μικρὰ Συναπτὴ μετὰ ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ ψάλλεται ὡς Ἐξαποστειλάριον ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους: τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα: «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλῃ. Εἰς τὸ ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἢ εἰκῶν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων: «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καὶ «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸν στίχον «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὴν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ' 1 – 14) καὶ τὸν Ἀπόστολον (Α΄ Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες», τὰ Πληρωτικά μετὰ ἐκφώνησιν: «Ὅτι Θεὸς ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἢ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἢ ἐκφώνησις «Σὸν γὰρ ἔστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρῶτῃ:
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α΄ ἤχου· «Τάς ἑσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον· «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καί νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

α.–Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...».

β.–Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ.–Προφητείας Δανιήλ τό Ἀνάγνωσμα· «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου...».

(Τά ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριῶδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α΄, δ΄, καί ιε΄).

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος ψάλλομεν εἰς ἤχον α΄. «Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας», τό ὁποῖον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡΰδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἄντι Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 – 11). Μετά τό πέρασ τοῦ Ἀποστόλου δέν ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τά βημόθυρα καί σκορπίζων φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἤχον Βαρύν τό «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς

ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις οὗτου ὁ Ἱερεὺς περιέλ-
θη ὅλον τὸν Ναόν.

Εὐαγγέλιον:

Μεγάλου Σαββάτου· «Ὁψέ Σαββάτων...» (Ματθ.
κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος· «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία...». Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», καὶ εὐθύς ὁ β' Χορός συμπληρώνει τὸν ὕμνον ἀπὸ τοῦ σημείου· «Τὰ πολυόμματα Χερουβείμ...», καὶ ἐξῆς.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη
σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἧχον β', εἰρολογικῶς, τό «Μνή-
σθητι, εὖσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

2. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 1, 2)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τὴν 11ην μ.μ. ἄρχεται τὸ Μεσονυχτικόν. Ὁ Ἱερεὺς· «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοί ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασι-
λεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε
προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύμα-
τι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοί, ὁ
Θεός ἡμῶν, δόξα σοί». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ
Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καὶ τό μετὰ τὴν ΣΤ'
ᾠδὴν Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τὴν Θ'
ᾠδὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον·
«Ὅτε κατῆλθες...». Ἡ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεύς ἰστάμενος πρό τῆς Ὁραίας Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τούς πιστούς ἵνα ἀνάψωσι τάς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τό: «**Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπό τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεύς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον, ἐξέρχεται μετά τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερούγων, ψάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλός Λόγος» τροπάριον «**Τήν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τούς ἐπί γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τήν ἐξέδραν ὅπου θά γίνη ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τήν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ὁ Ἱερεύς ἀναγινώσκει τό Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβῶν θυμιατόν καί θυμιῶν τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ: «**Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Καί ψάλλεται τό «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τούς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τούς στίχους εἰς τό Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθῶς καί τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται καί πάλιν ἀργῶς τό «Χριστός Ἀνέστη...» (ἄπαξ) ὑπό τοῦ Ἱερέως καί λέγονται ὑπό τοῦ διακόνου τά Εἰρηνικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τόν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδῆ μετά στίχου: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τά δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ἰδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Γίνεται καί μικρά Συναπτή εἰς ἐκάστην Ἰδῆν μέ τάς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετά τήν α' Ἰδῆν:	Ὅτι Σόν τό κράτος...
Μετά τήν γ' Ἰδῆν:	Ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...
Μετά τήν δ' Ἰδῆν:	Ὅτι ἀγαθός καί φιλόνητος...

Μετά τήν ε΄ Ὡδῆν:	Ὅτι ἠγγίασται καί δεδόξασται...
Μετά τήν στ΄ Ὡδῆν:	Σύ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...
Μετά τήν ζ΄ Ὡδῆν:	Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου...
Μετά τήν η΄ Ὡδῆν:	Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα...
Ἄπό γ΄ Ὡδῆς:	Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...» καί ἀμέσως ἡ δ΄ Ὡδή: «Ἐπί τῆς Θείας φυλακῆς...».
Ἄφ' στ΄ Ὡδῆς:	Κοντάκιον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...» καί ὁ Οἶκος «Τόν πρό ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρῖς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὡδή τοῦ Κανόνος μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἁμαρτιάν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης!...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης!...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἄγνή, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρὶς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Συναπτή μικρά. Ἐκφώνησις· «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλᾶριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρὶς).

Αἶνοι:

Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου· «Ἵμνουῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», ὁπότε ὁ β΄ Χορός ψάλλει τό «Χριστός Ἀνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α΄ καί πάλιν ὁ β΄ Χορός καί οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό «Χριστός Ἀνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθῶς καί τό Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολουθῶς τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καί ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἄντίφωνον Β΄

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἄλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἄλληλούϊα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἄντι Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς

Διακαινησίμου καθώς και τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα· «Τόν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλουϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἶ τις εὐσεβῆς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεύς πρὸς τόν λαόν: «Χριστός ἀνέστη». Ὁ λαός «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεύς: «Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει». Καί ὁ λαός: «Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τήν τριήμερον ἔγερσιν». Καί ὁ Ἱερεύς κατακλείει διὰ τοῦ· «Χριστός ἀνέστη...» (ὄλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθώς καί ἡ διαλογική ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπό τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθώς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὁρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστή ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατήλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν «Τό τοῦ Ἰψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε

ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καί εἶτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή «Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπό παντός βέλους...».

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης).

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἀπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν καί λαβῶν θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἁγία καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῶ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἶτα φάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης τοὺς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καί εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἄπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

Ἐσπέρια:

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου· «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23ῆ Ἀπρ.) στιχηρά Προσόμοια· «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα:

Τοῦ Ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ

- Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν· «Εἶη τό κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεῖα περίξ τοῦ ναοῦ.
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».
- Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...» καί πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμὴν φαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογικῆ, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καθὼς καί κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καί τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὁρας», τῶν Χορῶν φαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν

τό Σκῆπτρον καί τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευόμενων κατά σειράν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καί τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καί ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καί θυμιατούς, περιστοιχίζουσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων· «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀκολούθως εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό· «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ» καί ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατά τά Εἰρηνικά ἐντός τοῦ Ἱεροῦ καί λέγει τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καί ἀκολούθως, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τόν ναόν κατά τά Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευομένων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν Αὐτόν καί ἐπανέρχονται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα. Εἰς τήν Εἴσοδον φάλλει τό «Φῶς ἰλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καί τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβανόντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευομένων τῶν Ἱερέων, εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἑλληνιστί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ἱερέων καί Διακόνων. Εἰς τά Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπό τοῦ Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασις σου», καί τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἰσταμένων κατά στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλον τό «Πάσχα ἱερόν», συμφαλλόντων τῶν Ἱερέων, καί ἡ ὅλη πομπή, κατά τήν ἰδίαν σειράν ὡς προεγράφη, ψαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καί ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καί ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν καί ἀνταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινά αὐγά.

Ἡ αὐτή τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατεῖ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τιμοθέου καί Μαύρας μαρτύρων. **Ἡ μετατεθεῖσα ἐορτή τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.** Ἦχος β΄.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τιμοθέου και Μαύρας εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

*Πανηγυρίζουσιν ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου
καί ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου.*

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Πάφου κ. Γεώργιος.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 23⁷⁵ Ἀπριλ. Περ. Α § 1, 2, 3)

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτὴ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τό Προκείμενον: «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου. «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 – 19), (ζήτηι τοῦτο τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἅπαξ) καὶ εὐθύς Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ἰδιόμελον: «Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ ὁμοειρμος τοῦ Ἁγίου: «Ἵπέρ ἧλιον, ἐξήστραφεν...», ἀνά 4 μετὰ στίχων εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον: «Δόξα τῇ

ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τοῦ Ἁγίου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ῥδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ῥδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καί τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' σ' Ῥδῆς, τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί ἡ προσθήκη: «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου».

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τήν ἡ' Ῥδῆν «Τήν Θεοτόκον...» καί φάλλεται ἡ Θ' Ῥδῆ τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων· «Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τόν ἔθειουσίως...» κλπ. καί ἡ Θ' Ῥδῆ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου· «Ἔαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καί αὐθις τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...». Εἰς τούς Αἴνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου· «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» 4, τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν...» 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει». Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετά τῶν στίχων· «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα· τοῦ Ἁγίου· «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...» Καί νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. **(Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)**

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια· «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος· τοῦ Ἁγίου. «Κατ' ἐκείνον τόν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11), ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ δ' Ἑβδομάδος Πράξεων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεόν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαίρετως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

4. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν. Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίωνος, Νικηφόρου μαρτύρων. Ἦχος γ'.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, φάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου).

5. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Ἐφραίμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 22-38) καὶ (Ἰωάν. α' 35-52).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Εἰρήνης εὐρίσκεται καὶ εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ὅπου ἂν ἐορτάζηται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων (Εἰρήνης ἧ / καὶ Ἐφραίμ) ἀκολουθεῖται τό τυπικόν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

6. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰώβ τοῦ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν ὄρει Δομβοῦς. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 38 – 43) καὶ (Ἰωάν. γ' 1 – 15).

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκακίου, Κοδράτου, Μαξίμου μαρτύρων. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας:

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καὶ ἡ Ἐκφώνησις· «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

- Ἑσπέρια:** Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».
- Καὶ νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ):** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
- Ἀπόστιχα:** Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τό α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β' «Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καὶ εἰς τό γ' «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὅποιον ψάλλει ὁ β' Χορός, ἀκολουθῶν ὁ α' Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πάλιν ὁ β' Χορός τό «Χριστός ἀνέστη...».
- Ἀπόλυσις:** Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογικὴ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῆ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετά τήν Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΡΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις),
Μεγάλη Συναπτή καί:

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετά τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καί τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἄπαξ), ἡ αἵτησις καί ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τήν ἀένναον κρήνην καί ζωηράν...».

Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Μετά τήν αἵτησιν τῆς ἡ΄ Ὠδῆς· «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...» καί ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῆς Θεοτόκου· «Πηγῇ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».

Αἶνοι:

Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα· «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καί τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ἵδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...»
(δεκάκις) καί τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι
τόν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου· «Ὁ Ναός σου
Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...»
«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καί
Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς
(χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Ἦχος πλ. δ'.

Πανηγυρίζει ὁ παλαιός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εὐρίσκεται
εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν ΚΕ' Ἀπριλίου, Περίπτ. Α' §§ 1-2, κατ' ἀναλογίαν)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας:
Ἦ Θ' Ὡρα τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἶτα
φάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό

τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τούς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καί εἶτα πάλιν ἀπό τοῦ Βήματος ἀπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τά Εἰρηνικά καί ἄρχονται οἱ χοροί τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα...» (Ἦχος πλ. δ').

Ἐσπέρια: Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ἐσπερινόν ὕμνον, καί λογικήν λατρείαν...» 4 καί τοῦ Ἀποστ. Ἰωάννου (8ῆ Μαΐ.) στιχηρά Προσόμοια· «Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων...» εἰς 4, δευτεροῦντες τό α'.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Τόν υἱόν τῆς βροντῆς...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».

Εἷσοδος: Μετά θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἶπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καί τά Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν· «Εἶη τό κράτος...».

Ἀπόστιχα: Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν τοῦ πλ. δ'· «Ἀνῆλθες ἐπί Σταυροῦ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστά Ἰωάννη...».

Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε...» καί πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἡ Ἀρτοκλασία γίνεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν φαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...».

Μετά τὴν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτὴν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἴσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς

Ἀγίας Τραπέζης καί θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγία καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» καί ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη», ὡς καί χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τό Προκείμενον «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου (ΙΑ' Ἐωθινόν). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἄπαξ) καί εὐθύς Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀποστόλου...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τήν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν ἐν τῷ Μηναίῳ). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλεεί καί οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καί ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀνά 4 μετά στίχων εἰς μέν τόν Ἀναστάσιμον «Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τοῦ Ἀποστόλου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ῥδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ῥδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καί τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ῥδῆς, τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τήν ἡ' Ῥδῆν «Τήν Θεοτόκον...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ῥδῆ τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐθειλοσύως...» κλπ. καί ἡ Θ' Ῥδῆ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου μετά τοῦ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...», τοῦ Ἀποστόλου «Θεολογῶν ἐβρόντησας...», καί αὐθις τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας...». Εἰς τούς Αἴνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου «Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ παρέστης...» 4, τοῦ Ἀποστόλου «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε...» εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος...» καί β) «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...». Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετά τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα: τοῦ Ἀποστόλου «Εὐαγγελιστά Ἰωάννη...» Καί νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεῖα Λειτουργία. (Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτικά· «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε...», ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς...» (Α' Καθ. Ἰωάν. α' 1 – 7). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί οἱ μαθηταί αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν...» (Ἰω. γ', 22 – 33). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος. Ἰερωνύμου Σιμωνοπετρίτου. Ἑωθινόν Α'.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα §§ 9, 10, 11)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καί ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καί τό α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολούθως εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...».

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

- Ἀπόστιχα:** Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «᾿Ω τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρῖς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἄντι τοῦ «Δι' εὐχῶν»:** «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς Δόξα, Καί νῦν· «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς), Δόξα, Καί νῦν· «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ΄), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α' ἤχου καί ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Πεντηκοσταρίου κατά σειρὰν, (δῖς ἑκαστον).
- Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερον.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον· αἶνει τόν Θεόν σου, Σιών». Στίχος· «Ὅτι ἐνίσχυσε τούς μοχλοῦς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τούς υἱούς σου ἐν σοί».
- Εὐαγγέλιον:** Τό Α' Ἑωθινόν (ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης)

¹ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὁρα ὡς καί ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό· «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς.

	καί ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Ἐμμελῶς). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
Κανόνες:	Τῆς ἑορτῆς: «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στίχων ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς: «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...».
Ἀφ' στίχ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων). Καταβασίαι: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...»
Ἐξαποστειλάρια:	Προτάσσεται, ὡς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς) μετά τοῦ «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς: Τό α΄ τῆς ἑορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...» (δίς) καί τό β΄ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τά Εἱρηνικά.

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

- Ἀπολυτίκια (μετά τήν Εἵσοδον):** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Κοντάκιον:** «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τοῦ Ἀντίπασχα: (Β΄ Πράξεων) «Διά τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων...» (Πράξ. ε΄ 12 – 20).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Κυριακῆς: «Οὐσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ...» (Ἰωάν. κ΄ 19 - 31)
- Εἰς τό Ἐξαίρετως:** Ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὁδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν Θεόν σου Σιών».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:** «Χριστός ἀνέστη...»
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τήν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τελεῖται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανέρχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρῳ ἡ στιχολογία τῆς Τιμωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Εὐαγγέλια Β΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

11. ΤΡΙΤΗ. Μωκίου ἱερομάρτυρος, Μεθοδίου καί Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Τά ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.*

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων) συμπάλλεται μετά τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ. (Τρίτ. ἐσπέρας καί Τετ. Β΄ Ἑβδ. πρωΐ) ὡς ἀκολούθως:

(Τ.Μ.Ε. Ἀπριλίου (Ἀγ. Γεωργίου), Περίπτωσις Δ' §§ 10, 11, 12
κατ' ἀναλογίαν)

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια: Τῆς ἑορτῆς πρόσομοια 2 «Ψηλάφησον λέγει...»
(Τρίτῃ ἐσπέρας) καὶ τὰ 6 στιχηρά προσόμοια
τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (Κύπρια Μηναῖα).

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυ-
ψας...».

Καὶ νῦν: Μεθέορτον· «Κύριε, τῆ ἀστέκτω τῆς θεότητος
αἴγλη...» (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆ Τρίτῃ
τῆς Β' ἐβδομάδος ἐσπέρας).

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
«Τό ἔλεός σου Κύριε...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα: Τὰ 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν
στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· Τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως...».

Καὶ νῦν: Μεθέορτον· «Ἄψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα, Καὶ νῦν
τῆς Ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεθ'
ἡμέρας ὀκτώ τῆς Ἐγέρσεώς ...» (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆ Κυριακῆ
τοῦ Ἀντίπασχα πρωΐ εἰς τοὺς Αἴνους). Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου
καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου «Θείας πίστεως...», Δόξα τό αὐτό Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἁγίου καί ἀνά ἕν τῶν Μεθεόρτων ἀντί Θεοτοκίων (ζήτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆ Τετάρτῃ Β΄ Ἐβδ. πρωί).
- Ἀναβαθμοί:** Το α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Τό Προκείμενον «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μή εἰσερχόμενος διά τῆς θύρας...» (Ἰω. ι΄ 1-9) (13ῃ Νοεμβρίου).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ».
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ...»
- Κανόνες:** Τοῦ Ἀντίπασχα (τῆς Κυριακῆς) καί τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Θείοις δόγμασι τήν Ἐκκλησίαν...» Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον.
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...». «Φωτίζου, Φωτίζου...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Ἁγίου· «Ὅτε Χριστόν ἐπέγνωκας...» καί τοῦ Ἀντίπασχα· «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...» (Κυριακῆς).
- Αἶνοι:** Τά 4 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος...».
- Καί νῦν:** Μεθέορτον· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» (Τετάρτῃ πρωί εἰς τό Δόξα καί νῦν τῶν Αἰνῶν).
- Δοξολογία:** Μεγάλη· καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου· «Θείας πίστεως...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην...» (Α΄ Τιμ. στ΄ 11 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου: «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9 – 16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

13. ΠΕΜΠΤΗ. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ καί Παυσικάκου Συνάδων.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰσιδώρου μάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλίου Λαρίσης, Πανηγυρίου ὀσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πανηγυρίου εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὥρᾳ: Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β' Ἑβδ. ἐσπ.) καί 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (15ης Μαΐου). Δόξα· τῆς ἐορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης...», Καί νῦν «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Ἀπόστιχα· Τά ἀναστάσιμα στιχηρά τῆς ἡμέρας ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα τοῦ Ἁγίου «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη ...», Καί νῦν τῆς ἐορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...». Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Ἁγίου «Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος ...» καί πάλιν τῆς ἐορτῆς. Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντί· «Ἅγιος ὁ Θεός...» «Χριστός ἀνέστη...», «Παναγία Τριάς...», «Πάτερ ἡμῶν...». Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὄρθρω: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καί ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες: ὁ τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό γ' Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' στ' Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καί τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα φάλλεται ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Θωμᾶ· «Σέ τήν φαεινὴν λαμπάδα» καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν...», τοῦ Ἁγίου «Ἀγγελικόν τόν βίον ...» καί τό β' τῆς ἐορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τούς Αἴνους τά τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα, Καί νῦν τῆς ἐορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον, τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Ἁγίου «Ἀγγελάρχης ἐδείχθης...» καί τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Σέ τήν φαεινὴν λαμπάδα...». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ...». «Χριστός ἀνέστη». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων. Ἦχος β΄, Ἐωθινόν Δ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 16, 17, 18)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου 7, καί τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...»,
 Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καί ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατά σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων «Τά μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νῦν· «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὁδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:
1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξανασπάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
 «Φωτίζου, φωτίζου...»
 2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξανασπάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.
 «Φωτίζου, φωτίζου...»
 3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἀμαρτίαν κόσμου.
 «Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»
 4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί ἄδης ἐσκυλεύθη.
 «Ὡ Πάσχα τό μέγα...»
 5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.
 «Συμφώνως Παρθένε...»
 6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξαμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
 «Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἄγνή, Παρθένε χαίρε, καί πάλιν ἐρῶ χαίρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια: Προηγείται τό «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ἰψοῦτε Κύριον...» ὡς καί ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῶν Μυροφόρων: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι: Τά 4 Ἀναστάσιμα: «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τό Β' Ἐωθινόν: «Μετά μύρων προσελθούσαις...».

Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ: «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ).

Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφω...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνδρονίκου καί Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σόλων Κύπρου, Ἀθανασίου ἐπισκόπου Κυθρέας, Σύναξις τῶν ἁγίων 5 ἐπισκόπων Κυθρέας.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

18. ΤΡΙΤΗ. Πέτρου, Ἡρακλείου, Ἰουλίας, Χριστίνης μαρτύρων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης. Μνήμη τῶν 13 ὁσίων Μοναχῶν μαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίμου καί Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καί φυλακῆς πρὸς ἀπάρνησιν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπὸ τῶν Φράγκων λατινοδόξων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν τῆς Καντάρρας εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας εἰς Κάτω Πύργον.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 23ης Ἀπριλίου Περίπτ. Ζ' § 19, 20, κατ' ἀναλογίαν)

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὅτε κατῆλθες...».
Κοντάκιον: «Τό χαῖρε ταῖς μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια (στίχοι 6):** Τῶν Ἁγίων «Ὅπλον κραταιότατον...» εἰς 6.
Δόξα: Τῶν Ἁγίων «Πλουσίων δωρεῶν...».
Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἐναγνώσματα τῶν Ἁγίων.
Ἀπόστιχα: Τῶν Ἁγίων.
Δόξα: Τῶν Ἁγίων «Σέλας φαινότατον...».
Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων «Ἡτήσατο Ἰωσήφ τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα τῶν Ἁγίων «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», Καί νῦν τῶν Μυροφόρων «Ταῖς μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...».

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων: «Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη...», Καί νῦν τῶν Μυροφόρων «Μυροφόροι γυναῖκες...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν τῆς Κυριακῆς Μυροφόρων, Σαβ. ἑσπέρας). Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων «Τοῦ σταυροῦ σου τον τύπον...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τῶν Ἁγίων καί ἀντί Θεοδοκίων τά τῆς ἑορτῆς.
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Ἰψῶσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ...».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: Τῶν Ἁγίων «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄, 9 – 16).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα «Ταῖς τῶν Θεοστέπτων...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ εὐσεβοῦς

	Κωνσταντίνου...» (ζήτηει 3ον εις τήν Λιτήν).
Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα και τῶν Ἁγίων.
Ἄπο γ´ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων «Τάς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...» καί τῶν Μυροφόρων «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σύν Μυροφόροις γυναιξίν...» (ἴδε εις τά Μεσώδια Καθίσματα τῆς προλαβούσης Κυριακῆς).
Ἄφ' στ´ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα.
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Ἁγίων: «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καί τῶν Μυροφόρων: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων: «Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων: «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ...».
Καί νῦν:	τῶν Μυροφόρων: «Μυροφόροι γυναῖκες...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξίν...», «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Πάσχα: «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατῆλθες...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς...» (Πρ. κστ´ 1, 12 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἁγίων: «Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τούς ἐληλυθότας...» (Ἰω. ι´ 1 – 9).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς...».

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων. Βασιλίσκου μάρτυρος, Μαρκέλλου καί Κόδρου μαρτύρων.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὥρα: Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα «Ταῖς Μυροφόροις...». Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἑσπέρια: Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» καί 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Βασιλείαν ἀσάλευτον...» (22ας Μαΐου). Δόξα: «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον Σου...», Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...». Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα· «Τόν πρό αἰώνων...» ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...». Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντί Τρισαγίου· «Χριστός ἀνέστη...», «Παναγία Τριάς...», «Πάτερ ἡμῶν...». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα: τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό τῆς β΄ Στιχολογίας (δίς) (Σαβ. Γ΄ Ἐβδ. πρωῒ). Εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες: ὁ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί τά τῶν Μυροφόρων. Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...». Εἶτα ψάλλεται, ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν Μυροφόρων καί τῆς Θεοτόκου καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...» «Φωτίζου, Φωτίζου...». Ἐξαποστειλάρια: τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...». Αἶνοι: τά Ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Σαβ. Γ΄ Ἐβδ. πρωῒ). Δόξα, Καί νῦν: «Ἦλθον ἐπί τό μνημεῖον...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον· «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἐν τῇ Θεῖα Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σάβ. Γ' Ἐβδ. Πράξεων καί Σάβ. Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: τῆς ἡμέρας «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...». Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων, Μαρί-
ας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφόρου. Ἦχος γ'. Ἑωθινόν Ε'.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 20, 21, 22)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα:
«Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα γ' ἤχου 7 καί τά δύο Ἰδιόμε-
λα τοῦ Παραλύτου· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχρά-
ντῳ...» εἰς 3.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰη-
σοῦς...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μή θαυμά-
σωμεν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου
Χριστέ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα

- ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῇ στοᾶ τοῦ Σολομῶντος...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς· «Ἐπί τῇ προβατικῇ κολουμβήθρα», Καί νῦν· «Ναός καί πύλη...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή· «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καί νῦν· «Τήν ὠραιότητα...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἄντι Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς

Ἐξαποστειλάρια:	Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Αἶνοι:	Τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τοῦ Παραλύτου: «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος...».
Δόξα:	Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου: «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη...» 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Καί νῦν:	Τοῦ Παραλύτου: «Κύριε τόν Παράλυτον...».
Δοξολογία:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
	Μεγάλη: «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτικά:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 – 42).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 – 15).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως Παρθένε...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...»
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Δ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεών τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Κυριακοῦ ὁσίου, τοῦ παρά τήν Εὐρύχου.

Αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων Συμεῶν καί Κυριακοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κελεστίνου μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Παραλύτου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Β' Κορ. δ' 6 – 15) καὶ (Ματθ. ια' 1 – 15).

26. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Κάρπου καί Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τετ. Πεντηκοσταρίου § 23, 24, 25)

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τὰ 3 τῆς ἑορτῆς προσόμοια· «Πάρεστιν ἡ μεσότης...» εἰς 6.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν...».
Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς: «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», ἐκ τρίτου.

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά τῆς ἑορτῆς (δίς ἕκαστον).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα).

Κανόνες: Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τά δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς: «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...», Δόξα, Καί νῦν: «Τῆς σοφίας τό ὕδωρ...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Θάλασσαν ἔπηξας...».

Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»

Ἐξαποστειλάρια: Τῆς ἑορτῆς: «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...» (δίς).

Αἶνοι: Τά τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια: «Ἡ σοφία καί δύναμις...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».

Δοξολογία: Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς: «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον: «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».

Κοντάκιον: «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῆς ἑορτῆς: «Κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι...»
(Πράξ. ιδ' 6 – 18).

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἑορτῆς: «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης...»
(Ἰω. ζ', 14 – 30).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄλλότριον τῶν μητέρων...».

Κοινωνικόν: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα, καί πίνων μου τό
Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει, ἀγῶ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ
Κύριος».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Σεργίου μάρτυρος καί Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσσου.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Ἑλικωνίδος μάρτυρος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θεοδοσίας Ὀσιομάρτυρος.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου Μονῆς Δαλματῶν. Ἦχος δ'. Ἑωθινόν Ζ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 26, 27, 28)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».

Κοντάκιον : «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καί τῆς Σαμαρείτιδος ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἰδιόμελα· «Ἐπί τήν πηγὴν ἐπέστη...» 3.
Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον του δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό Ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα Ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὡς ὠφθῆς ἐπὶ γῆς...».
Καί νῦν: Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...» (ζῆτει τοῦτο εἰς τά Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Σαμαρείτιδος).
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν...», Δόξα, Καί νῦν τό τῆς Λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς: «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...» καί τά Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», τῆς Σαμαρείτιδος: «Σαμάρειαν κατέλαβες...» καί τῆς Μεσοπεντηκοστῆς: «Μεσοῦσης παραγέγονας...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...».
- Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.
- Ἀπολυτίκια (μετά τὴν Εἴσοδον):** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ια' 19 – 30).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας...» (Ἰω. δ' 5 – 42).
Εἰς τό Ἐξαιρετός:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σήμερον τελεῖται τό μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καί πεσόντων καί τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ε' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ε' Ἐβδ. Ἰωάννου.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἑρμείου μάρτυρος.